

24 SÖNGLÖG

FYRIR FJÓRAR KARLMANNARADDIR

SAMIÐ HEFUR
BJARNI ÞORSTEINSSON
PRESTUR Í SIGLUFIRÐI

REYKJAVÍK 1927 — KOSTNAÐARMAÐUR: RAGNAR ÓLAFSSON

21. Kirkjuhvoll.

Poco lento.

1895.

mf

1. Hún amm-a mí'n það sagð-i mjer: „Um sól-ar-lags.
2. Hún trúð-i þessu' hún amm-a mí'n; jeg ef-aði' ei

1. bil á sunn-u-dög-um gakk þú ei Kirkj-u-hvols
2. það, að allt það vær-i rjett, er hún sagði' um þann

1. til; þú mátt ei trufl-a apt-an-söng álf-ann-a
2. stað; jeg leit því jafn-an hvols-ins með lofn-ing-u

1. þar, þeir eig-a kirkju' í hvolnum, og barn er jeg var, í
2. til, jeg líek mjer ei þar nærr-i um sól-ar-lags bil; jeg

1. hvolnum kvað við samhljóm-ur klukknann-a á kvöld-in.
2. þótt-ist heyr-a samhljóminn klukknann-a á kvöld-in.

Bim bam bim bam.

3. En forvitnir med aldrinum þó óx svo mjer biá,
og einhver kynleg lóngun og brennandi þrá; —
á sumarkvöldi björtu um sólarlags bil
á sunnudegi Kirkjuhvols jeg reikaði til.
— Í hvolnum glýmur samhljómur klukknanna á kvöldin.

Guðm. Guðm.

22. Þess bera menn sár.

Grave.

1894.

1. Þess ber - a menn sár um æf - i - läng ár, sem að-eins var stund - ar
2. Svo skjótt ber oss láns - ins hverfand - i hvel, að hverg - i á nein - u oss

1. hlát - ur; því bros - a menn fram á bráðfleygr - i stund, sem buri þvær ei ár - a
2. söns - um; en harmann - a bug-andi blý - þung - a ok, það bið - ur vor þó er vjet

1. grát - ur. 1.-2. Drýpur sorg, drýp ur hryggð, drýpur sorg af rauð - um rós - um;
2. stönsum.

1.-2. drýp - ur sorg, drýp - ur hryggð, drýp - ur sorg af rauð - um rós - um.

H. Hafstein þýddi.